

מ"ת 22678/02 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל אחמד, צברא אumar

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 14-02-22678 מדינת ישראל נ' אחמד(עוצר) ואח'

בפני	כב' השופט דורון חסדי
ה המבקש	מדינת ישראל
נגד	1. אסמאעיל אחמד (עוצר) על ידי ב"כ עוז רפעת נאשף
המשיבים	2. צברא אumar (עוצר) על ידי עו"ד שרון גלנסטר

החלטה

רקע כללי בהתמצית

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום במתכונת מתוונת, המיחס **لمшиб מס' 1** ביצוע עבירות של קשרת קשר לביצוע פשע וגניבת רכב בצוותא - באישום הראשון, ועבירות של גניבת רכב בצוותא וקשרת קשר לביצוע פשע באישום השני.
2. כתב האישום המתוון מיחס **מס' 2** ביצוע עבירות של קשרת קשר לביצוע פשע, כניסה לישראל שלא חוק וגניבת רכב בצוותא - באישום הראשון ובאישור השני, כניסה לישראל שלא חוק, גניבת רכב בצוותא, הסגת גבול בצוותא, החזקת מכשירי פריצה בצוותא וקשרת קשר לביצוע פשע.
3. בד בבד, הוגשה בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים ודין בה התקיים ביום 26.2.2014, לאחר מספר דוחות שנتابקו.
4. ב"כ המשיב 1 כפר בקיומן של ראיותلقאה בכל הקשור לעבירה של קשרת קשר וגניבת רכב בצוותא שבאים 1 ו-2 ולשיטתו, ככל שבית המשפט יקבע שקיימות ראיותلقאה - הרי אלו ראיות שאינן מבוססות, העומדות על כרعي תרגנות.

- ב"כ המשיב מס' 2 הודה בקיומן של ראיותلقאה בעבירות השב"ח. לדבריה, יש עדויות של השותפים המדברים על נוכחות שלוחה בזירת האירוע - אך, שניתן לומר שיש ראיותلقאה, אף עצמתן חלשה.
- לנוכח דברי ב"כ המשיבים דלעיל, טוענו ב"כ הצדדים איש איש כמידתו בשאלת קיומן של ראיות

עמוד 1

לכואורה ועילת מעצר.

ב"כ המבקרת, כמפורט בעמ' 9 לפרטוקול, שורות 28-7 ובעמ' 15 לפרטוקול, שורות 16-31 ועמ' 16 לפרטוקול, שורת 1-8.

ב"כ המשיב 1, כמפורט בעמ' 9 לפרטוקול, שורות 30-32, עמ' 10 - 12 ועמ' 13, שורות 6-1, ועמ' 15, שורות 9-14.

ב"כ המשיב 2, כמפורט בעמ' 13 לפרטוקול, שורות 31-9, עמ' 14 ועמ' 15, שורות 7-2.

6. ראוי לציין כי במקביל בת"פ 22635-02-14 הוגש כתב אישום נגד שניים אחרים המעורבים בפרשה נשוא הבקשה דין (איסר עלי וכרם אחמד). אף כנגד שניים אלו הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים (מ"ת 22653-02-14).

דיון בשאלת קיומן של ראיות לכואורה ועילת מעצר בעניינים של השניים התקיים אף הוא ביום 14.18.2.14.

המסגרת המשפטית

7. כאשר בחונים עצם קיומן של ראיות לכואורה, יש לראות "**תמונה כוללת באשר לפוטנציאל**"

הראיתי הטמון בחומר החקירה, ככלומר, אם קיימים סיכוי סביר שמדובר חקירה זה תצטחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם" (ר' בש"פ 8087/95 זאהה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 149-148). וכן "אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא צזה, שההרשעה או היזוכי הם אך פונקציה של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי יתן להם, כי אז קיימים סיכוי סביר להוכחת האשמה" (שם, עמ' 149) (ר' גם: בש"פ 2201/09 דהן נ מ"י - 18.3.09).

8. הלכה היא כי בשלב הדיון בבקשת המעצר - בית המשפט אינו נדרש לקבוע שאלות הנוגעות

למשקלן של ראיות לכואורה או למஹמות העדים (ר' בש"פ 2361/09 מצארווה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.5.2009); בש"פ 3742/008 עובייד נ' מדינת ישראל (לא פורסם 20.5.2008)).

9. יתר על כן, יכול שעילת מעצרו של הנאשם תגבש על בסיס חומר חקירה המורכב מתשתיות של ראיות נסיבותיות בלבד, מקום בו ראיות אלה הינן בעלות עצמה כזו המובילה למסקנה לכואורת ברורה בדבר סיכוי ההרשעה. (בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' משה קנילסקי (17.2.1999); בש"פ 1466/04 זדה נ' מדינת ישראל (26.2.2004); בש"פ 8006/09 בוכניק נ' מדינת ישראל (25.10.2009)).

10. זאת ועוד, הלכה היא בשלב הדיון בבקשת המעצר, ביתה משפט אינו נדרש באופן מדויק לעריכת משקלן של העדויות השונות (ר': בש"פ 12038/04 הייב נ' מ"י; בש"פ 2159/03 חזיה נ' מ"י).

בשלב זה, אין בית המשפט קובע "ממצאים מרשיינים או מזיכים" ואין הוא עוסק בסיקום הראיות ובהכרעה (ר' **בש"פ 4/04 7159 אבו ג'ילדן נ' מדינת ישראל**).

.11. בבש"פ 08/20162 10162 אבו גרדוד נ' מ"י (טרם פורסם - 15.12.08) נפקד בין היתר כי:

"חומר הראיות בהליך מעצר הוא חומר גולמי שטרם עבר תהליכי עיבוד בהליך הפלילי, ובcheinתו משקפת עמדה ראשונית, לכוארית, ביחס למעורבות הנאשם בעבירה המיווחסת לו, אשר טרם עברה את מבחני הערכה הראייתית - שיפוטית הצפויים להיעשות במשפט גופו" [בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.4.05)]. מעצרו של הנאשם, איפוא, התקיימו של סיכוי סביר לכך שיהא בריאות הקיימות נגדו, לאחר שעברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, כדי להביא להרשעתו של הנאשם...".

ראיות לכואורה - תיק החקירה

רכב ההובלה - פורד אקולין

.12. בתיק החקירה מצו דז"ח אימות שנערך בין המשיב מס' 1 איסמעיל בן פaicק אחמד (להלן: "איסמעיל") לבן עללא שיר בדו"ח זה מצין עללא כי הוא מכר לאיסמעיל רכב מסווג פורד אקולין בבעלותו קנה מאבו עלי מלנדייה ב- 10,000 ל"נ. עללא נשאל אילו הרכב זהה היום והשיב "לא יודע מה שאני שמעתי מהשוטר בחקירה שתפסתם את הרכב הזה בפתח תקווה עם גנבים" (עמ' 24-25).

הוא נשאל מתי ראה את הרכב הזה בפעם האחרון והשיב שלפני שבועיים בעזהן.

הוא נשאל מתי מכר את הרכב למי ובכמה והשיב "**לפני 20 ימים ב - 7000NL לאיסמעיל זה שি�שב מולוי**". (עמ' 2 שורות 31-30). איסמעיל מכחיש את הדברים.

.13. ל.א. (קטין, מעורב אחר, חמישי, בפרשה) בהודעתו מיום 4.2.14 שעה 12:39 נשאל של מי הרכב זהה הוואן שבו היו והוא השיב של איסמעיל הוא נשאל איך הוא יודע והשיב "**הבחורים האלה שהיו איתני באותו הם אמרו לי**" הוא נשאל האם **איסמעיל** שם האבא שלו זה פaicק ושם משפחתו אחמד, והוא השיב בחיוב (עמ' 5 שורות 116-123).

.14. איסר עלי בהודעתו מיום 2.2.14 שעה 09:50 ציין כי קיים אחר בשם פהד אל שיר שגם הוא כמו איסמעיל שלוח אנדים לגנוב אופנועים, הוא לא קשור אליו, הוא קשור **לאיסמעיל** ו"היום אני גם **הייתי באקוליין גם לפהד יש אקוליין**" (עמ' 3 שורות 80-79).

בהודעתו מיום 10.2.14 נשאל איסר האם הוא יודע של מי הרכב שבו הם נתפסו והשיב "אני יודע **שאיש של איסמעיל**" הוא נשאל כיצד הוא יודע והשיב "כי שהוא נתן אותה למחמוד הוא אמר שהז **שלו**" הוא נשאל האם ראה את איסמעיל עם הרכב זהה והשיב "כן הוא היה נוהג בה בכפר... הוא קנה אותה מזעLEN קנה אותה **קניה ממנה**" הוא נשאל כיצד הוא יודע זאת והשיב "איסמעיל אמר לנו **שהוא קנה אותו מזעLEN**" (עמ' 1 שורה 6 עמ' 2 שורות 29-7).

.15. מפקח אלעד קלין בדו"ח פעליה מיום 1.2.14 שעה 23:25 מצין כי בסיום כל המרדף והארוע הבחן כי הרכב החשוד הינו **פורד אקונוליין** שעליו מספר רישוי של רכב מסווג סוזוקי שהוריד מהכਬיש **ומספרו 71-258-28**.

ר' גם דו"ח פעליה של השוטר שחר אור מיום 1.2.14 המתיחס לרכב החשוד מסווג פורד אקוליין.

.16. رس"ל פרדרו תמר בדו"ח פעליה מיום 1.2.14 שעה 22:34 מדברת אודות הרכב מסווג GMC מס' **71-258-28** אשר ברוח מהניות. (ר' גם דו"ח פעליה של رس"ר זקון ליטל מיום 1.2.14 שעה 22:43 שעה בקשר לרכב מס' 28-28-71 שנגע בפראות).

מעורבותו של איסמעיל

.17. פלוני בהודעות מיום 4.2.14 השיב כי הוא מכיר את **איסמעיל**, מישחו מהכפר. הוא ציין כי "כשאנחנו הינו ברכב אני התקשרתי אליו הוא מהמשפחה שלנו אמרתי לו משטרת רודפת אחרי ואז כשהרכב עשה את התאונת אמרתי לו נתפסנו". (עמ' 3 שורות 56-56; עמ' 4 שורות 101-105).

בהמשך ציין פלוני כי "ביום שישי איסמעיל פאק התקשר אליו הרבה פעמים אני הייתי ישן לא ענייתי אחר כך ענייתי לו אז אמר לי אתה רוצה לצאת איתם הלילה? אמרתי לו אני לא יכול לצאת אז הוא אמר לי תכין את עצמן מחר.... התחיל איסמעיל להתקשר אליו איפה אני זהה? כי כשחזרתי התקשר אליו אמר לי תכין את עצמן אנחנו יוצאים עם השקעה. אני אשלח לך את ארבעת אלה מחמוד כרם איסר וסברי, כדי שיקחו אותך..." (עמ' 4 שורות 87-91).

בעמ' 5 להודעתו זהה פלוני כי מי שופיע בתמונה מ"א 1 זה איסמעיל פאק, וזה היה הבוחר שביקש ממנו לילכת עם החבירה לגנוב אופנועים. הוא נשאל כמה כסף אמר לו איסמעיל שיקבל בעבר זה וזה השיב 500, הוא נשאל על מה 500 והשיב "לצאת אתכם ואני אקבל 500 לכל אחד הבטיח 500" ובאם לא היו מקבלים כסף הוא נשאל האם איסמעיל אמר לו מה הוא צריך לעשות והשיב "כן, אמר

כדי שתביאו אופנוועים ואלא שנמצאים איתם הם יסבירו לך" הוא נשאל מה הבין ממן והשיב "שאנחנו הולכים לגנוב" (עמ' 5 שורות 126-146) וכי לפני שיצאו "הוא היה עומד ליד החלון והיה מדבר **לבחרים הצעריים**" (עמ' 6 שורה 147-148).

כרם אחמד בהודעתו מיום 2.2.14 נשאל בין היתר מי הבטיח לו כסף תמורת זה שיגנוב את האופנוועים וכמה כסף הובטח לו והוא השיב "**500 שקל מי שהבטיח לי זה בחור מעוזן מאצלנו**" הוא נשאל מי זה הבחור הזה והשיב "**איסמעיל פאייק אין לי טלפון שלו. אצלו בעזון מבאים הרבה וספות יש הרבה מישראל מפה מבפנים.**" (עמ' 3 שורות 56-61).

בהודעתו מיום 4.2.14 השיב כרם כי מי שהבטיח להם את התשלום היה איסמעיל מעוזן (עמ' 2 שורות 18-26). הוצגה לו תמונה מ"א 1 והוא ציין כי "**זה איסמעיל זה שלקח אותה**". הוא נשאל האם הוא זה שאמר לו להביא את האופנוועים מפתח תקווה בשביל כסף והשיב "**כן כוס אומו אחול מנוק**". (עמ' 3 שורות 73-76).

כרם בהודעתו מיום 4.2.14 נשאל מי החליף את הלוחיות לרכב והשיב כי "**היה זה איסמעיל מעוזן והוא ראה אותו עשה זאת בזמן שהם ישבו ברכב**". (עמ' 5 שורות 128-131)

איסר עלי בהודעתו מיום 2.2.14 שעה 01:51 נשאל מודיעו לקחו את הוספות והשיב כי צעלאן אמר לו שהוא יביא את הוספות שם של חברים שלו ויקבלו כל אחד 250 ל". (עמ' 3 שורות 56-57).

בהודעה שנייה שמסר איסר ביום 2.2.14 שעה 09:59 השיב הוא כי "**בימים חמישי בערב איסמעיל פאייק פגש אותו בכפר ו אמר לי שהוא רוצה להעסיק אותו בעבודה. שאלתי אותו מה העבודה? הוא אמר לי לגנוב קטנוועים מתוך ישראל. אמרתי לו שאני לא רוצה. הוא אמר לי אין מה לפחד אני נתן לך כסף תבוא... ואז ביום שישי הייתי בעזון בצהרים אני וכרם זה שנטפס איתנו בלילה פגשנו את איסמעיל הוא היה עם האוטו שנטפס איתנו בלילה בעזון איסמעיל נוהג ברכב הזה ואיסמעיל אמר לי ולכram שהוא רוצה להביא אותנו לישראל. ואמר לכram להביא עוד שני חברים בשביל לגנוב קטנוועים.**" (עמ' 1 שורות 7-4 עמ' 2 שורות 9-8).

במשך ציין איסר "אני כרם צברה מחמוד ארבעה איש זה היה يوم שישי ואז איסמעיל אמר לנו בתשע לצתת לפתח תקווה להתחליל לחפש למצוא אופנוועים הם מאטרים אופנווע יורדים מתחילה להתעסן איתנו אם האזעקה פועלת עוזבים אותו אם לא מעמיסים אותו על הרכב ואז נכנסנו לפתח תקווה" (עמ' 2 שורות 13-15).

במשך מצין איסר בהתייחס ליום שישי כי "**כשחזרו לשטחים לעזון ואיסמעיל חיכה לנו בתחילת עזון הוא חיכה לנו... ואז פגשנו את איסמעיל בעזון הוא הוריד אותו לרכב את הרכב עם הקטנוועים ואמר שבמשך הוא יתן לנו כסף.**" (עמ' 2 שורות 27-30).

כמו כן נשאל אייסר מה קרה אחרי אותו יום שישי שהם גנבו את הקטנוועים והשיב "הlcנוו הbiתה התקשרתי לאיסמעיל לבדוק מה עם הכסף שלנו הטלפון שלי כתוב הטלפון של איסמעיל... בסביבות השעה 11 בבוקר שאלתי אותו מה קורה עם האופנוועים שלקח ושאני צרייך כסף. הוא שאל אותי איפה אני הוא בא אליו. הוא לא בא התקשרתי אליו הוא לא ענה. אחרי הצהרים פגש אותו בכפר בעזון ואמר לי היום בערב אתם יוצאים עוד פעם לפתח תקווה ... אחרי זה הוא התקשר אליו עוד פעם ובקש שנמצא לפתח תקווה. איסמעיל מפעיל 2 צוותים 2 מכירות... אני מכיר יש 2 מכוניות האחת שנטפס איתנו בלילה ויש עוד רכב פיאט מסחרי גדול לבן... אז בסביבות 7 בערב איסמעיל אמר לנו תתארגו יוצאים" (עמ' 2 שורות 37-44 עמ' 3 שורות 55-56).

אייסר נשאל כמה כסף איסמעיל שילם לו על העבודה הזה והשיב "עד עכשו הוא לא שילם הוא אמר כל אחד מקבל 250 נ"ז אני לא יודע על מה בדיק". הוא נשאל מה הם עושים עם האופנוועים הגנובים והשיב "איסמעיל לוקח אותם ומוכר אותם". הוא נשאל כמה זמן מתעסקים בכפר עם האופנוועים הגנובים והשיב "כמעט כל עזון עוסקת בהז רק כ- 3,4 חודשים" הוא נשאל ולאן לוקחים את האופנוועים האלה מעזון והשיב "איסמעיל לוקח ומתעסק עם זה אני לא יודע לאן". (עמ' 4 שורות 93-105).

20. בהודעה נוספת שנגבהה מאיסר מיום 4.2.14 שעה 14:25 הוא נשאל למי מסרו את האופנוועים שגנבו ביום שישי והשיב למשהו מעזון הוא נשאל למי והשיב "כרם אמר לכם שזה איסמעיל אבל אני לא יודע שזה איסמעיל אני מכיר אותו בפנים בתמונה" הוא נשאל איך שמו המלא והשיב "איסמעיל בסט... אני מכיר את המראה שלו אבל אין ביןינו קשר הוא זה שמתקנן את הדבר הזה" הוא נשאל כיצד הוא יודע והשיב "הוא זה שאמור לנו" נשאל מה אמר והשיב "אמר לי תבוא לעבוד איתנו אני אשלם לכם 500 שקלים, 250" הוא נשאל עבור מה והשיב "על האופנוועים". הוצאה לאיסר תמונה מ"א 1 והוא נשאל האם הוא מכיר אותו והשיב "זה איסמעיל בסט האיש הוא זה שליח אותנו" זהה האיש שהבטיח לשלם להם עבור הגנבות ואמר להם "אמר תביא אופנוועים ותקחו את הכסף וזהו" הוא נשאל מה הבין ממנו "לגבוב אותם לישראל ולהביא אותם... לא יודע לאן לך והלך" (עמ' 3 שורות 80-80).

21. בהודעה נוספת של אייסר מיום 10.2.14 ציין הוא בין היתר כי איסמעיל "הוא זה שליח אותנו שלקח אותנו" והציג להם לגנוב אופנוועים תמורה כסף וכי איסמעיל בסט הוא איסמעיל אכן פheid "כמה הוא מכונה אצלנו בכפר".

22. **指出 כי בתיק החקירה מצוי דף עם תמונה של איסמעיל המסומן מ"א 1.**

מעורבותו של צברא (משיב 2)

23. צברא בהודעתו מצין כי הוא אינו קשור לאירוע ולאנשים, אלא היה בדרך חזרה מהעבודה בצומת גהה,

והאחרים אספו אותו **"הם עברו לידי ואז חזרתי איתם"**. לדבריו כשהוא עלה לרכב 2 הקטנוועים היי בו. (עמ' 4).

.24 השוטר שחר אוור בד"ח פעולה מיום 14.2.14 שעה 18:23 מצין בין העצורים שנתפסו, לאחר המרדף, את צברא.

.25 כرم בהודעתו מיום 14.2.14 מצין כי מחמוד אמר היה זה שנג ברכב. הוא נשאל כיצד הם העמיסו את הקטנוועים ביום תפיסתם והשיב **"הרמנן כל הרבעתנו הרמנן הנג לא נגע בכלום"** (עמ' 3 שורות 54-55).

הוא נשאל לגבי יום שישי בלילה ואמר כי הנג (מחמוד) היה אותו נג וכי איתו ברכב היו **"עוד שלושה בחורים, הבחורים שנמצאיםפה היום... אחד לואייל איסר וסברוי"** הוא נשאל מהין הוא מכיר אותם והשיב **"מההשעה הראשונה"** (עמ' 5 שורות 117-124).

.26 בהודעתו מיום 14.2.14 נשאל כرم מי היה ברכב ביום שישי והשיב **"אני איסר צברא ומhammad"** וכי פלוני לא היה איתם ביום שישי ומhammad היה הנג. (עמ' 2 שורות 31-36).

בהתייחס **לצברא** הוא נשאל האם בא איתם מהכפר והשיב שהוא עלה בגהה. **לגבי יום שישי** צברא בא איתם מעוזן לפתח תקווה ונגב עם את האופנוועים וחזר לעוזן **וביום שבת** הם הגיעו אליו בגהה לפני שגנבו את האופנוועים והוא עזר להם להעימים. בהמשך חקיתו לא זכר כرم האם צברא עלה לפני או אחרי שהם העמיסו את האופנוועים, הוצג לו כי אחרים אמרים שהוא עם והעמים את הקטנוועים על האוטו ואז השיב **"אז הוא היה... הוא היה ראייתי אותו"** (עמ' 4 שורות 104-117 עמ' 5 שורות 127-128).

.27 אישר בהודעתו מיום 14.2.14 שעה 01:51, נשאל מי היה כשיצאו מעוזן בשמונה בערב והשיב **"אני לואייל סברה כארם ומhammad הנג אני לא בטוח בשם שלו"** (עמ' 2 שורות 28-29).

הוא נשאל מי הרים את האופנוועים לרכב והשיב **"colsno shehaino ברכב כל החמשה"** (עמ' 4 שורות 112-113).

בಹודעתו השנייה מיום 14.2.14 שעה 09:59 ציין איסר בין היתר **"ואז ביום שישי הייתי בעוזן בצהרים אני וכרכם זהה שנתפס אتنנו בלילה, פגשנו את איסמעיל הוא היה עם האוטו שנתפס איתנו בלילה בעוזן, איסמעיל נהג ברכב זהה. איסמעיל אמר לי ולcrcם שהוא רוצה להביא אותנו לישראל. ואמר לנו להביא עוד שני חברות בשבייל לגנוב קטנוועים. כרם אמר לו הוא יבדוק.**

צברא שעצור פה הוא הבעל של אחות של כרם. כרם הביא את צברא והביא את מhammad הוא גם מעוזן הוא הנגה.

הוא נשאל אז מי הם היו בסה"כ והשיב "**אני כרם צברא מhammad ארבעה איש זה היה יום שישי**" (עמ' 1 שורות 7-6 עמ' 2 שורות 15-8).

בהתיכון **יום שבת** ציון אישר כי בסביבות 03:07 איסמעיל אמר להם להתרוגן והם צחקו עליו "**כי פעם אומר לצתת ופעם כן ופעם לא**" והוא נשאל מי צחק והשיב "**אני פלוני וכרם ומhammad וצברא**" (עמ' 3 שורות 54-57).

בהודעתו הנוספת מיום 4.2.14 נשאל אישר מי היה בצוות ביום שישי והשיב "**הינו אני מhammad צברא וכרם**" רק ארבעה, פלוני בא רק ביום לאחר מכן. (עמ' 2 שורות 11-15).

הוא נשאל האם **ביום שישי צברא** היה איתם וגבן קטענים והשיב "**כן היה איתנו**" הוא נשאל האם ביום שבת **צברא** בא איתם מהכפר או שאספו אותו בדרך והשיב כי הוא בא מהכפר. לדבריו ובקשר ליום שבת "**צברא היה איתנו, כן תביא אותו אני אגיד לו כן היה איתנו**". (עמ' 4 שורות 93-94 שורות 105-112).

28. נערך עימות בין אישר לצברא כמתואר בהודעתה אישר מיום 4.2.14 שעיה 14:25 צברא הבהיר שיצא עם האחרים ביום שבת מהכפר. אישר נשאל מי יצא אליו ממהכפר ברכב גדול הלבן שבו נתפסו ביום שבת והשיב "**cols... אני מhammad כרם וצברא**". אישר נשאל מי היה איתם ביום שישי כשהם הגיעו לפתח תקווה והשיב "**אני צברא כרם ומhammad פלוני רק ביום שבת היה איתנו**". (עמ' 5 להודעה). צברא מבהיר את הדברים.

29. מhammad ע אמר (הנega) בהודעתו מיום 2.2.14 נשאל האם הוא בא לישראל מעוזן עם אלה שנתפסו אליו באותו והוא השיב בחיוב. (עמ' 4 שורות 89-92). הוא נسئل מי האנשים שהיו איתו והשיב "**אחד צברא עלי לא ידוע בן כמה הוא... אחד קוראים לו כרם אחמד... נשארו עוד 2 לא ידוע מה קוראים להם, רק בפרטן אני מכיר אותם מאטמול בפעם השנייה**". (עמ' 5 שורות 138-141).

דין והכרעה

ראיות לכאורה

30. כדיון בדיון בשאלת מעצר עד תום הליכים נדרשbihמ"ש לבחון קיומה של תשתיית ראייתית לכואית להרשעת הנאשם בעבירות המיחסות לו, די בבחינת הכוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה, וביהם"שבחן אם קיימים סיכוי סביר שיעבוד הראיות במהלך המשפט יוביל בסופו של דבר להרשעת הנאשם. (ר' בש"פ 10/2934 קוראען).

מקום של טענות העוסקות בנסיבות ובמשקל שיש ליתן להליך העיקרי וכל עוד לא נתנו פירقات מהותיות המצביעות מעצמן על כרטום ממשי בקיומו של ראיותلقאה. (ר' בש"פ 3171/31 אדיניב; בש"פ 12/1907 אבו מנה). בשלב המעצר ניסוון לקבוע מימצאים חדים בוגע למהימנות וקבילות עלול לחטא ולגלו האמת (ר' בש"פ 1145/11 אמרה).

לאחר שנתי דעתו לטיעוני הצדדים, ובהתאם כל הניתוח שפורט לעיל, נחה דעת כי קיימות ראיותلقאה ביחס לכל האישומים (פרט לאישום של החזקת כלי פריצה בצוותא שלגביו לא נחקרו כלל המשיבים), בrama הולמת ובהתאם להילכת **צדקה**, ויפורט להלן:

- א. קיימות ראיותلقאה במידה מספקת לחבר ולזיקה של איסמעיל לפוד אשר הוביל את הקטנויות. הראיותلقאה מצביעות על איסמעיל כבעל הרכב.
- ב. למעורבותו של איסמעיל באירוע הגניבה ומידתו בראש הרשות שעסכה בכך, ולהיווט זה שלח את האחרים לבצע את הגניבות, קיים ביסוס לכואורי מספק בחומר החוקירה.
- ג. לעובדה כי איסמעיל היה זה שהבטיח למעורבים האחרים תשלום עבור גניבת הקטנויות קיימות ראיותلقאה.
- ד. למעורבותו של צברא שני אירועי הגניבה ביום שישי וביום שבת קיימות ראיותلقאה במידה מספקת.

עלית מעצר

32. כדי לשם מעצר נאשם לאחר הגשת כתב אישום, על המדינה להוכיח ראיותلقאה, להוכחת אשמתו ועלית מעצר.

לאחר שביהם"ש השתכנעו כי ניתן להורות על מעצר יש לבחון האם ניתן להשיג את תכליות המעצר תוך נקיטה בחלופת מעצר. (ר' בש"פ 1061/14 שחר).

33. העבירות המიיחסות למשיבים הין עבירות רכוש, עבירות מאין אלה אין מקומות בריגל עלית מעצר מעצם טיבן ולא קיימת לביהן עלית מעצר סטטוטורית. ואולם גם עבירות רכוש עשויות לבסס עלית מעצר, בהתקיים נסיבות ונסיבות נוספים המצביעים את החשש של שלום הציבור מפני שחרור הנאשם למשך תקופת המשפט. (ר' בש"פ 6800/05 מכלוף). כך למשל מקום שבו עבירות הרכוש מבוצעות באופן שיטתי או בהיקף ניכר, תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתחככים או תוך התארגנות מיוחדת, ניתן לקבוע כי יש בעבירות אלה כדי לסכן את בטחון הציבור (ר' בש"פ 45/10 מסוארה; בש"פ

.34.

בבש"פ 50431/98 רסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, פד"י נב (4) 268 נפק, כי:

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש או לשלול רכושים בסדרי החברה, פוגעים בזכותו היסודית של יחידה ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסקן את ביטחונה של החברה ואת בטחונו של כל אדם בה. בנוסף על כן, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים בין יבוצעו באלים ותוך סיכון חי אדם או שלמות גופו, אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו ואם לצורך המלצות המבצעים מעונש".

עוד נפק כי בפרשת רסלן פרנקל הנ"ל, כי עבירות רכוש המקומות עילת מעצר הן אלה המבצעות "באורות שיטתי, או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריניים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתחכמים".

.35. בבש"פ 9854/06, עטיאש ואח' נ' מדינת ישראל נפק בין היתר כי:

"באשר ל"תכנון" לעומת "תיכוכם" דומה כי הסוגרים כולם ייחסו חשיבות רבה לנושא זה, תוך שהם מפנים לדברים שנאמרו על ידי בвш"פ אלקיים...תיכוכם איננו זהה לוחכמה, יתרון שהעורירים לא נהגו בחוכמה ונראה כי לא הערכו נוכנה את ערנותה ותשומת ליביה של בעלת החנות, בכך הפגינו זיהותות אובי אפילו שלומיאליות... אך אין בכך כדי לומר ש מבחינתם לא פעלו בתיכוכם ברמה שהם מסוגלים לה. מכל מקום: תיכוכם איננו מילת קסם. העוררים נהגו במקצועיות והמקצועיות במרקחה הנוכחי, שוקלה כנגד תיכוכם. בפרשת רסלן פרנקל, שהיתוותה את עקרונות היסוד לעניין מעצר עד תום הליכים בגין עבירות רכוש, נימנו לצדיהם של התיכוכם גם מאפיינים נוספים: "UBEIRUT RECOSH HAMBAZUOT BAORAH SHITTI, AO BAHIKF NICER, AO TON HAATARGNOT SHL MASFER UVERINIM, AO TON SHIMOSH BAEMEZOIM MIYODIM VOMTOCHCOMIM ULULOT LEPI MAHOTON VONESIBOT BIIZOON LISKUN AT BITCHAN ADAM VAT BITCHAN TZIBOR".

כל המאפיינים דלעיל הם חלופיים ולא מצטברים.

.36. בבש"פ 99/909 יוספאשווili נ' מדינת ישראל נפק, בין היתר, כי:

"לא מצאתי ממש בטענה שאין לעזר את העורר משום שאין דרכם של בתים משפט לעזר בשל עבירות רכוש. ראיינו גם ראיינו עבריני רכוש נכלאים עד תום ההליכים, הכל לפי העבירות ולפי העבריין..."

.37. למשיב מס' 2 אף מიוחסת עבירות שב"ח. ברגיל אין לשלול באופן מוחלט אפשרות לשחרר תושב שטחים הנתוונים לשלית הרש"פ לחlopת מעצר בשטחים, אך עם זאת **"יש ליתן משקל של ממש**

לחשש הקבוע להימלטות מאימת הדין בעניינם של נאשמים תושבי הרשות" (ר' בש"פ 10/2987).

מדינת ישראל נ. פלוני ; בש"פ 7055/09 אבו עיד נ. מדינת ישראל).

- .38. בש"פ 873/14 **קנדיל נ. מדינת ישראל צין** ביהם"ש כי חרף החשש הטבוע להימלטות מדין כאשר הנאשם אינו תושב ישראל, אין לדוחות באופן גורף אפשרות שיחזרו של תושב הרשות לחלופת מעצר. במקרים המתאימים בשים לב למכלול הנסיבות יורה ביהם"ש על חלופת מעצר ההולמת את נסיבות העניין בשטחי הרש"פ. במקרים אלה יתחשב ביהם"ש במכלול הנסיבות ובכלל זה בשאלת האם לנאשם מיוחסות עבירות נוספת לשיהיה הבלתי חוקית וכן בעבר הפלילי שלו.
- .39. אמנם למשיב מס' 1 לא מיוחסת עבירה שב"ח, אך לא ניתן להטעם מן העובדה כי הוא תושב השטחים והחשש להימלטות מאימת הדין תקף אף בעניינו ככל שישוחרר לחלופה בשטחים.
- .40. מן האמור עולה כי בעניינים של שני המשיבים מתקיימות עילת מסוכנות (מכוח עבירת הרכוש שבוצעה בצוותא וחתת ארגנו ופיקוחו של המשיב 1) ועליה נוספת של הימלטות מאימת הדין (מחמת היוות שני המשיבים תושבי השטחים).
- .41. בש"פ 6781/13 **كونדוס נ. מדינת ישראל** נפסק כי יש להבחן בין נאשם שמייחסת לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין בלבד, לבין נאשם שמייחסות לו עבירות נוספות. ככל שמדובר בעבירות נוספות חמורות אשר הגיעו קשה יותר כך מתגבשת עילת המסוכנות הדוחקת את אפשרות השחרור. משקמה עילת המסוכנות בנוסף לעילה של הימלטות מהדין יש לבחון שמא שחררו של נאשם לאזרז יפתח בפנוי פתח לשוב ולנסות להכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות. (ר' עמ"ת 14-02-35173 מדינת ישראל נ. אבו בכר; עמ"ת 14-02-34914 מדינת ישראל נ. מאמון שרים).
- .42. עוד צין ביהם"ש המחויז בשני הערים דלעיל, כי הילכת **كونדוס** מוסיפה ו מבחינה בין עבירות נוספות שנעודו "לאפשר" את המשך השהייה בישראל לבין עבירות שבוצעו בנפרד ובמנוחה מעצם הכניסה הבלתי חוקית לארץ. מקום שההיא בישראל מנצלת ואף מזעdet לbijou עבירות אחרות, יש לכך משנה חומרה.
- .43. אשר על כן ובהתאם כי עילת המעצר המרכזית כלפי שני המשיבים נובעת מסוכנותם וכאשר נסיבות העבירות מקומות לצד זאת אף חש ממש לhimlato מהדין, נראה כי אין מנוס להורעל על מעצרם של שני המשיבים עד תום ההליכים. (ר' עמ"ת 14-02-34918 מדינת ישראל נ. פארס צאלח ובש"פ 13/562 עacci נ. מדינת ישראל).
- .44. לא לモותר לצין כי לחובת המשיבים מיוחסות עבירות חמורות כמפורט בכתב האישום אשר בצדן עונשי מססר משמעותיים ושיקול נוסף לבחינת היתכנותה של חלופת מעצר, הוא מידת העונש הצפוי

למשיבים (ר' בש"פ 4757/97 **עבד נ' מדינת ישראל**).

בבש"פ 10689/07 מטור נגד מדינת ישראל נקבע בין היתר כי:

"במקרה דנן החשש מהימנויות מהותי ולא ניתן להפיגו. המדבר בתושב שטחים, שוהה בלתי חוקי, הצפוי-באם יורשע על פי העビירות המិוחסות לו - למאסר בפועל. יתר על כן, בעובדה שלחוובת העורר נזקף אישום נוסף מלבד היומו שוהה בלתי חוקי, יש כדי להצביע על חומרה יתרה העולה מעשויו (השו בש"פ 3136/06 עטיר נ מדינת ישראל) "

לגביו המשיב מס' 2, למשיב זה יש הרשות קודמת בעビירות של הפרת שטח צבאי סגור מחודש נובמבר 2013 וככינסה לישראל שלא כחוק מחודש נובמבר 2010 גניבת רכב וככינסה לישראל שלא כחוק מחודש אפריל 2007 והוא אף ריצה עונש מאסר ממושך בין 9 חודשים. עברו זה של המשיב אף הוא עומד לחובתו לעת הזו ולצריכי ההחלטה דנן.

.46

המשיב 1 נטול הרשות קודמות.

סבירוני כי בנסיבות העניין ולאור האמור לעיל וחלקו המכريع באירועים, היותו ראש וראשון לאחרים, ומorgan הפעולות ומוציאה לפועל, העדר העבר הפלילי אין בכוחו לסייע לו.

משיב זה עמד בראש הרשות שהארגון לגניבת קטנועים בתחום מדינת ישראל הוא זה שהפעיל את הגנבים, ושילם להם תמורה "עבדותם". רכבו (הפורד) היה רכב ההובלה של הקטנועים. מסוכנותו הינה מוחשית. אין כל בטחון כי באמ' ישוחרר לשטחי הרשות, הוא לא ימשיך בארגון חבורות של גנבים אוטם ישלח לבצע "משמעותיהם" בתחום מדינת ישראל.

.47 אשר על כן, ובהתאם האמור, מצאתי להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים.

זכות ערער כחוק.

ניתנה היום, א' אדר בתשע"ד, 03 מרץ 2014, בהעדר
הצדדים.